

her holder i Haanden, hvor man først i Lovene finder en Bestemmelse om, at Medlemmerne selvfølgelig skal yde Penge-Bidrag, og at en meget væsentlig Del af dette Bidrag gaar til den saakaldte Reservefond. Og maa jeg henvise det ærede Medlem til et Afsnit, som hedder Vedtægter, hvor det bestemmes, hvorledes Reservefonden skal anvendes. Han vil der i § 2 finde følgende: „Hovedbestyrelsen kan, saafremt der fra De samvirkende Fagforbund rettes Anmodning derom, eller Forholdene i øvrigt efter dens Skøn maatte opfordre dertil, yde Bidrag af Reservefonden til Hjælp for arbejdsløse, Understøttelse til organiserede Arbejdere under Arbejdskonflikter o. l.“ Det ærede Medlem finder dog der aldeles bestemt understreget det, jeg nævnte, nemlig at naar de samvirkende Fagforeninger af Dansk Jernbaneforbund forlanger det, kan Foreningen yde Bidrag. Det forekommer mig, at det ærede Medlem er paa Vildspor, og at han kom ind paa en Betragtningmaade, som han tillige vilde gøre til den nuværende Regerings, en Betragtningmaade, der ikke bør være holdbar i denne Sag. Man ser her, at et Medlem af et Parti, som med Rette vil, at det at yde Skat til det offentlige ikke skal være en Betingelse for at faa Valgret til et af Tingene, forlanger, at en statsansat Borger skal yde Bidrag til en ham ganske uvedkommende Organisation for at faa Ret til at forhandle med sine fore-

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Ivar Berendsen: Jeg vil blot spørge det ærede Medlem fra Nyborg, om det var Lovene, han læste op af.

Brorsen: Det er mange forskellige Emner, der bliver berørt under Finanslovens første Behandling, og selv om enkelte af de Herrer Ministre maaske undertiden kan føle sig overvældet af Emnernes Mængde, tror jeg alligevel, det er heldigt, at der er en Lejlighed, hvor de enkelte Medlemmer frit kan tale fra Leveren om de mange forskellige Spørgsmaal, der lig-

ger dem paa Sinde, uden at skulle holde sig til en bestemt Sag paa Dagsordenen. Det er paa en Maade, kan man sige, Folkets Tanker om offentlige Forhold i de forskellige Egne, som her faar Mund og Mæle. Nu former Sagen sig vel i de fleste Tilfælde lettest for Repræsentanterne fra de store Byer og de betydelige Centrer i Landet. Det er ganske naturligt, at de allerfleste Medlemmer har Øjet aabent for, at Krav derfra kan vi ikke vise fra os og derfor er villige til at imødekomme dem. Derimod stiller Sagen sig i mange Tilfælde vanskeligt for dem, der repræsenterer Landets mere afsidesliggende Egne, naar de fremfører deres Krav her paa Rigsdagen. Jeg skynder mig dog at tilføje at Rigsdagen i mange Tilfælde har vist, at den har Øre for de Krav, der kommer fra mere afsidesliggende Egne i Landet. For mit eget personlige Vedkommende har jeg kun Grund til at fremhæve, at man i sin Tid stillede sig meget velvilligt overfor en stor lokal Sag ovre i min Valgkreds, saaledes at Planen om det store Havdige, der bliver bygget fra Grænsen et Par Mil mod Nord, kunde blive realiseret. Staten er interesseret med betydelige Summer, og ogsaa Beboerne maa udrede betydelige Beløb, for at denne store Sag, der har staaet paa i over 100 Aar, kan gennemføres. Nu er det vanskeligt at gennemføre en saadan Sag, uden at der kommer Mislyd frem, og der er da ogsaa i den senere Tid kommet Misstemninger frem fra Ribe Bys Side, idet man mener, at Sejladsen paa Ribe er blevet betydelig forringet som Følge af den Maade, hvorpaa Kammerslusen er blevet bygget. Det er ganske rigtigt, hvad der bliver fremhævet fra Ribe Bys Side, at da man gennemførte Loven, var det Mening, at Sejladsen paa Ribe ikke skulde forringes. Det var derfor, vi fik Kammerslusen, som jeg imidlertid ikke skal komme ind paa at forklare nærmere. Sejladsen skulde altsaa ikke forringes, og det kan ikke nægtes, naar man ser paa Forholdene, som de har været i hele den forløbne Sommer — nu har det ganske vist ogsaa været en meget tør Periode, vi har haft en lang Tørke i denne Sommer —, at Ripenserne har nogen Grund til